Війна та кров... О чоловіцтво хиже,
Не гідне навіть імені людей!
Коли джерело поновлення свіже
Діткнеться наших кам’яних грудей?

Чи вже ж не можна у братерстві жити,
У злагоді блаженство спочувать?
Ні, треба знищить, для потіхи вбити,
У прокляті кайдани закувать!

Свята любов для світу буква мертва,
Христос — давно всіма забута річ;
І гине люд, страшної ночі жертва,
1 підпйра оту злочинну ніч!

Під час і жить нема тоді охоти;
Бо тільки пильно позирнеш на мир:
Який базар бездушної глупоти,
Який дрібний пануючий кумир!